

De goede en trouwe slaaf

'Toen zei Abraham tegen zijn dienaar ... : Leg toch uw hand onder mijn heup ... dat u naar mijn vaderland en mijn familiekring gaat om voor mijn zoon Izak een vrouw te nemen. En de dienaar zei tegen hem: Misschien zal die vrouw mij niet willen volgen naar dit land. ... Abraham zei tegen hem: ... De HEERE ... zal Zijn engel voor u uit sturen, opdat u voor mijn zoon daarvandaan een vrouw zult nemen' (Gen. 24:2,4-7).

Het verhaal over Abraham, die zijn dienaar uitzendt om een vrouw voor Izak te zoeken, zoals we dat vinden in Genesis 24, leert ons vele waardevolle lessen over de 'goede en trouwe slaaf'.

De eerste belangrijke en praktische les is: de goede dienstknecht moet zijn instructies ontvangen van zijn meester. Abrahams dienaar had veel ervaring, want hij had het beheer over alles wat Abraham bezat. Hij was een betrouwbaar en, ongetwijfeld, intelligent man, maar toch vertrouwde hij niet op zijn eigen ervaring, en Abraham zei ook niet tegen hem dat hij op zijn eigen oordeel af moest gaan. Toen hij zich afvroeg wat hij moest doen wanneer de vrouw zou weigeren met hem mee te gaan, vroeg hij dat rechtstreeks aan Abraham. Hij overlegde niet met zijn mededienaren. Hij verlangde de waarheid uit de bron van de waarheid.

Wij hebben ook toegang tot de waarheid door het Woord van God en de troon van genade. Wij hebben de Heilige Geest, Die ons in alle waarheid leidt.

Het gevolg was prachtig. Abraham vertelde hem heel duidelijk zowel wat hij niet moest doen als wat hij wel moest doen. En dat niet alleen, maar hij beloofde hulp van Boven op grond van wat God tot dusver voor hem gedaan had, en op grond van Gods beloften aan hem. 'De HEERE, de God van de hemel ... Die mij gezworen heeft: Aan Uw nageslacht zal Ik dit land geven – die God zal Zijn engel voor u uit sturen, opdat u voor mijn zoon daarvandaan een vrouw zult nemen' (vs. 7).

Geen wonder dat Abraham wel 'de trouwe Abraham' genoemd wordt. De trouwe dienaar gehoorzaamde zijn trouwe meester die zijn vertrouwen had gesteld op de trouwe God. De les voor ons is heel duidelijk: vertrouw en gehoorzaam. En de belofte is: 'Ik onderwijs u en leer u de weg die u moet gaan' (Ps. 32:8).

Zodra Abrahams dienstknecht duidelijke instructies heeft ontvangen van zijn heer, gaat hij op reis om zijn missie te vervullen. Laten we eens kijken naar drie dingen in vers 10-12:

- Hij gaat op weg met de bezittingen van zijn heer. Alles wat zijn heer had, kon gebruikt worden om te voorzien in zijn behoeften, of het nu ging om de kamelen en dienstknechten, of de sieraden en kostbaarheden. Alles wat nodig was voor het slagen van zijn missie stond hem ter beschikking. Hij hoefde niet naar andere middelen te zoeken. De les voor ons is duidelijk. De onnaspeurlijke rijkdommen van Christus zijn er allemaal voor ons en ze zijn bij ons. De dienstknecht was zich bewust van de toereikendheid van de goederen van zijn heer. Toen de Heer Jezus Zijn discipelen uitzond, beloofde Hij met hen te zijn tot aan de voleinding van de eeuw (Matth. 28:19-20). Dat zou ook ons vertrouwen moeten zijn.
- Zodra hij in Mesopotamië aankwam, sprak hij, met Abrahams belofte van Goddelijke hulp in gedachten (vs. 7), allereerst met de Heer.

- Zijn verlangen naar het slagen van zijn missie was geen zelfzuchtig verlangen. Het is een altijd aanwezige verleiding om succes te willen hebben in de dienst van de Heer, zodat wij geprezen zullen of heel geestelijk gevonden worden; laten we daarvoor waken, zodat we niet onze beloning kwijtraken. Christus waarschuwde ons voor het verlangen om door mensen geprezen te worden, omdat Hij onze natuur kent.

Het gebed van Abrahams dienaar was kort maar kwam uit zijn hart en liet zien wat er in zijn hart leefde: 'HEERE, God van mijn heer Abraham, laat het mij vandaag toch gebeuren en bewijs Abraham, mijn heer, Uw goedertierenheid' (vs. 12).

Genesis 24 laat ons de kenmerken zien van een goede en trouwe dienstknecht. Ieder kind van God dat zich in de juiste geestelijke toestand bevindt, verlangt ernaar de Heer Jezus Christus te dienen en eens deze prachtige woorden uit Zijn mond te horen: 'Voortreffelijk, goede en trouwe slaaf!' Daarom is het belangrijk dat wij leren hoe wij goed en trouw kunnen worden in het dienen van onze Heer.

Abrahams dienaar is een goed voorbeeld. Nadat hij duidelijke instructies had gekregen van zijn meester, begon hij zijn reis naar de vastgestelde plaats en het eerste wat hij deed, was bidden. Hij bad voor het slagen van zijn missie om vreugde te brengen voor het hart van zijn meester. En omdat hij dit als doel had, was de verhoring van zijn gebed al onderweg nog voordat hij zijn gebed had beëindigd.

Hij ging niet gehaast te werk, maar keek aandachtig hoe de Heer in Rebekka werkte, totdat hij zeker wist dat zij degene was die de Heer gekozen had voor Izak. Wat heerlijk om te kunnen zeggen: 'De HEERE heeft mij geleid'. Helaas worden die woorden heel vaak luchthartig uitgesproken. O, dat de Heer ons de gunst mag verlenen dat wij door Hem geleid worden in ons dienen van Hem!

Toen de dienaar merkte hoe Gods hand hem op zo'n wonderlijke manier leidde en hij de voortreffelijke keuze van de Heer voor een bruid voor Izak zag, knielde hij neer en boog zich voor de HEERE neer (vs. 26). Hij aanbad. Hij erkende Gods wonderbaarlijke hulp en loofde Hem. Hij vergat niet door de vreugde van het succes Wie hem dat succes geschonken had. Twee dingen zijn heel duidelijk in dit verhaal, ten eerste: hij was een man van geloof en ten tweede: het was zijn verlangen om zijn meester vreugde te brengen.

'Daarna werd hem te eten voorgezet, maar hij zei: Ik zal niet eten voordat ik mijn woorden gesproken heb . . . Toen zei hij: Ik ben een dienaar van Abraham. De HEERE heeft mijn heer rijk gezegend, zodat hij een aanzienlijk man geworden is; Hij gaf hem kleinvee en runderen, zilver en goud, slaven en slavinnen, kamelen en ezels' (Gen. 24:33-35).

In de bovenstaande verzen vinden we drie lessen.

Ten eerste: de goede en trouwe slaaf kent het belang en de noodzaak van zijn opdracht. Die is zelfs belangrijker voor hem dan de basisbehoeften van het leven, zoals voedsel en drinken. Abrahams dienaar zou niet eten voordat hij zijn zaak uiteengezet had.

In Johannes 4:31-34 lezen we hoe de discipelen de Heer Jezus voedsel brachten, maar Hij zei: 'Ik heb een spijs om te eten die u niet weet ... Mijn spijs is, dat Ik de wil doe van Hem Die Mij gezonden heeft en Zijn werk volbreng'.

Ten tweede: het enige wat hij over zichzelf zegt, is: 'Ik ben een dienaar van Abraham'. Hij had eraan kunnen toevoegen: 'Ik ben de oudste van zijn huis, ik beheer alles wat hij heeft' (vgl. Gen. 24:2). Maar dan zou hij de aandacht op zijn eigen belangrijke positie vestigen. Wat een les is dit voor iedereen die de Heer wil dienen. Hoe triest is het wanneer een spreker wordt aangekondigd met woorden die de mens verheerlijken! Wat zijn wij anders dan aarden vaten, die Christus in Zijn genade Zich verwaardigt te gebruiken, 'opdat de uitnemendheid van de kracht van God zij, en niet uit ons' (2 Kor. 4:7).

Ten derde: terwijl hij geen enkele verwijzing geeft naar zijn volledige titel, spreekt hij vrijuit over de grootheid van zijn heer. Hij verwijst naar veel bewijzen van zijn meesters grootheid. Hij verheugt zich erin te spreken over de rijkdom van zijn heer.

Wij gaan ook naar een behoeftige wereld om deze de onnaspeurlijke rijkdommen van Christus aan te bieden. Laten wij nooit de boodschap bederven door de aandacht op onszelf te vestigen. De wereld heeft zo hard nodig wat God aanbiedt. Dat Hij ons in iedere situatie trouw zal vinden!

'En het gebeurde, toen de dienaar van Abraham hun woorden hoorde, dat hij zich ter aarde neerboog voor de HEERE. Daarna haalde de dienaar zilveren en gouden sieraden tevoorschijn en kledingstukken, en gaf die aan Rebekka. Ook haar broer en haar moeder gaf hij kostbaarheden... Maar hij zei tegen hen: Houd mij niet op; de HEERE heeft immers mijn weg voorspoedig gemaakt. Laat mij gaan, dan ga ik terug naar mijn heer' (Gen. 24:52-53,56).

Drie dingen vallen op in de bovenstaande verzen:

Ten eerste: toen Laban en Bethuel tegen de dienaar zeiden: 'Zie, Rebekka staat voor u. Neem haar mee en ga heen: laat zij de vrouw van de zoon van uw heer worden, zoals de HEERE gesproken heeft' (vs. 51), en hij verzekerd was van het slagen van zijn missie, was zijn eerste reactie dat hij de Heer aanbad Die hem op zijn weg geleid had en zijn opdracht had doen slagen. Het succes steeg hem niet naar het hoofd, het vervulde hem niet met trots; integendeel, het maakte hem nederig en vulde hem met dankbaarheid jegens de Heer. Dit is een heilzame les voor iedereen die de Heer dient.

Ten tweede: nadat hij gesproken had over Abrahams grootheid en het feit dat alles wat Abraham bezat aan Izak was gegeven, gaf hij daarvan ook het bewijs. Hij haalde zilveren en gouden sieraden tevoorschijn en gaf ze aan Rebekka. Ook haar broer en haar moeder gaf hij kostbaarheden – het bewijs van Izaks grootheid. Wanneer wij Christus voorstellen aan anderen, laten we dan beseffen dat wij tegen hen spreken over de Koning der koningen en de Heer der heren, de Schepper en enige Verlosser.

Ten derde: zodra zijn opdracht vervuld was, verlangde hij ernaar om terug te keren naar zijn heer. 'Houd mij niet op ... Laat mij gaan, dan ga ik terug naar mijn heer'. Hij kwam van zijn meester en hij keerde terug naar de aanwezigheid van zijn meester, en dit herinnert ons aan de woorden van onze Meester: 'En waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienstknecht zijn' (Joh. 12:26). Wat een gezegende plaats om te zijn, en wat een praktische les voor iedereen die de Heer wil dienen.